

Sygnatura akt XI C 1366/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2015 r. we W.

sprawy z powództwa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

przeciwko D. K.

o zapłatę 604,99 zł.

powództwo oddała.

Sygn. akt XI C 1366/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. w pozwie z dnia 26 czerwca 2014r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanej D. K. kwoty 604,99 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i przyznania zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pomiędzy pozwaną (...) Sp. z o.o. w W. zawarta została umowa pożyczki w kwocie 300 zł. Środki zostały przekazane na konto kredytobiorcy w dniu 17 lutego 2014r., pozwana zobowiązała się zwrócić kwotę 604,99 zł. w terminie do 16 marca 2014r. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, termin upłynął bezskutecznie. W dniu 7 maja 2014r. (...) Sp. z o.o. w W. dokonała przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej D. K.. Strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, bezskutecznie.

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi, zgodnie z treścią przepisu art. 505^{33§} 1 k.p.c.

W dniu 2 października 2014 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) strona powodowa wniosła do tut. Sądu uzupełniony pozew wraz z odpisem i załącznikami oraz z dokumentami wykazującymi umocowanie do działania w imieniu powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy pozwaną D. K. (...) Sp. z o.o. w W. zawarta została Umowa Ramowa P. w kwocie 300 zł. Termin zwrotu pożyczki określono na 14 marca 2014r. Pozwana w dniu 19 grudnia 2014r. dokonała wpłaty kwoty 0,01 zł. na rachunek kredytodawcy, co było równoznaczne z akceptacją warunków Ramowej Umowy P..

dowód:

- Umowa Ramowa P. nr (...) k – 24-27,

- potwierdzenie przelewu k- 28,

W dniu 7 maja 2014r. pomiędzy stroną powodową (...) Sp. z o.o. w W. zawarta została umowa przelewu wierzytelności pieniężnych przysługujących Cedentowi względem 1 045 dłużników, których lista stanowi Załącznik nr 1 przedmiotowej umowy.

dowód: - umowa przelewu wierzytelności, k. 14-15;

Sporządzony został druk o nazwie „załącznik nr 1 do umowy z dnia 7 maja 2014r.,” gdzie wskazano imiona i nazwiska (...) osób, w tym pozwanej, datę wystawienia dokumentu sprzedaży, termin płatności dokumentu sprzedaży, kapitał, wysokość zadłużenia.

dowód: - druk „załącznik nr 1 do umowy z dnia 7 maja 2014r ”, k. 15v-22;

W dniu 7 maja 2014r. strona powodowa skierowała do pozwanej zawiadomienie o dokonaniu przelewu wierzytelności z dnia 7 maja 2014r.

dowód: - druk zawiadomienia z dnia 7 maja 2014r. z potwierdzeniem nadania, k. 22-23;

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się od pozwanej zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki, powołując się na to, że dochodzona wierzytelność została nabyta przez stronę powodową na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 7 maja 2014r. Na dowód nabycia wierzytelności przedłożyła umowę przelewu wierzytelności oraz druk załącznika.

W niniejszej sprawie pozwana, wezwana prawidłowo na rozprawę, nie ustosunkowała się do żądania pozwu i nie wniosła o rozpoznanie sprawy podczas jej nieobecności.

Stosownie do treści art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 kpc). W niniejszej sprawie nie budzi jedynie wątpliwości, że pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. umowę pożyczki na kwotę 300 zł. Wątpliwości dotyczą natomiast legitymacji procesowej czynnej strony powodowej. Tym samym nie można było przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej przytoczonych w pozwie. Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...) Sp. z o.o. w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanej, niemniej dołączone przez nią do pozwu dokumenty (umowa przelewu, załącznik) nie stanowią dowodu na powyższe.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien został określony stosunek prawny,

z którego ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia jak również jego przedmiotu. Kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość a nawet wszystkie wierzytelności, nawet przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877). W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanej wynikającą z Umowy Ramowej P. nr (...), zawartej pomiędzy pozwaną (...) Sp. z o.o. w W.. W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanego strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 7 maja 2014r. zawartą pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. a stroną powodową. W umowie strony uzgodniły, że Cedentowi przysługują wierzytelności pieniężne w stosunku do (...) dłużników, których lista stanowi Załącznik nr 1 umowy przelewu.

Na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie można stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą (...) Sp. z o.o. w W. względem pozwanej. Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanej, jej rodzaju i wysokości nie stanowi złożony do akt druk zatytułowany „Załącznik 1 do umowy z dnia 7 maja 2014” Należy stosować odpowiednio przepisy o dowodzie z dokumentu. Powinien on odpowiadać wymaganiom stawianym dokumentowi, czyli zawierać podpis oraz oznaczenie daty jego sporządzenia. Dokument opatrzony datą i podpisem osoby, która go sporządziła stanowi oświadczenie tej osoby, że dokonała sporządzenia takiego dokumentu. Natomiast nie jest objęty domniemaniem, że takie oświadczenie jest zgodne ze stanem rzeczywistym. Na potrzeby postępowania dowodowego niezbędne jest zaznaczenie daty sporządzenia dokumentu oraz zaopatrzenia go w podpis. Dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W ocenie Sądu dokument, podobnie jak kserokopia, może być uznany za dowód w sprawie, jednakże pod warunkiem, podpisania go przez osobę, która go sporządziła i poświadczenie jego zgodności z oryginałem. Dla uznania zatem druku za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w nim treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej tą kopią. Odnosząc się do dowodu w postaci „załącznika 1 do umowy z dnia 7 maja 2014r.” należy mieć na uwadze, że nie jest wiadomym, przez kogo dokument ten został sporządzony, gdyż nie został podpisany. Z druku tego nie wynika ponadto (poza datą cesji – i nie jest wiadomym, czy chodzi o umowę cesji, gdyż zawarto jedynie określenie „do umowy z dnia 7.05.2014r.”) jakiej konkretnie umowy cesji dotyczy, między jakimi stronami oraz kiedy został sporządzony. Wobec tego, że przedłożonemu drukowi nie można przypisać cech dokumentu, nie można również uznać go za inny środek dowodowy w rozumieniu art. 308 k.p.c. Wobec powyższego pozostałe dowody w postaci Umowy Ramowej P. nr (...), potwierdzenia przelewu kwoty 0,01 zł. przez pozwaną oraz druk zawiadomienia z dnia 7 maja 2014r. z potwierdzeniem nadania nie są wystarczającymi dla stwierdzenia skuteczności cesji wierzytelności z dnia 7 maja 2014r.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydyktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich

ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nie udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanej i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Okoliczność przejścia wierzytelności ściśle określonej na rzecz nabywcy (istnienie legitymacji czynnej) jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie nabycia konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanej, czego jednak nie uczyniła. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji. W dalszej mierze wskazać należy, iż Sąd nie orzekał w wyroku o kosztach procesu, albowiem strona powodowa w całości przegrała proces, a pozwana nie poniosła żadnych kosztów procesu.